

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: **M. G.**, ev. č. X
st. přísl. X
v ČR pobytem X
adresa pro doručování: X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**,
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 12. 11. 2021, č. j. OAM-744/ZA-ZA11-ZA20-2021,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 12. 11. 2021, č. j. OAM-744/ZA-ZA11-ZA20-2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný rozhodl o zamítnutí jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II. Žaloba

2. Žalobce namítal, že žalovaný porušil § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4 a § 68 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Žalovaný rovněž porušil § 14 zákona o azylu. Žalobce rovněž namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný totiž nevzal v potaz všechny skutečnosti uvedené žalobcem. Jeho žádost totiž neměla být posouzena jako zjevně nedůvodná, neboť důvodem jeho žádosti je důvodná obava z opětovného pronásledování policií.
3. Žalobce uvedl, že v roce 2014 mu umřel kamarád, který užíval drogy. Žalobce poté vyhledal dealera, který kamarádovi prodával drogy, a chtěl po něm, aby zaplatil pozůstalé rodině odškodné. Dealer jeho požadavek odmítnul a žalobce jej proto téměř zabil. Dealer je napojen na hlavního šéfa policie v okrese. Tímto policistou byl žalobce neoficiálně zadržen a po cestě na stanici zbit. Bylo mu řečeno, že se jedná o varování. Nemá se dále o svého kamaráda zajímat a dále obtěžovat drogového dealera. Žalobce však dále bojoval proti drogovým dealerům tak, že je vyhledával a bil. Byl opakovaně zadržován policií, kde byl i bit (má jizvy). Měl dokonce od policistů zlomené ruce a nohy. Přesto nechce vzdát boj s drogovými dealery, neboť kvůli nim umírají v Gruzii mladí lidé. Žalobce dále uvedl, že v roce 2015 odcestoval do Turecka. Na hranicích mu však nejvyšší náčelník policejního oddělení v Gonjo řekl, že pokud nepřestane bojovat proti dealerům, tak mu podstrčí drogy a obviní ho z pašování. Hrozilo by mu 12 let vězení.
4. Žalobce dále uvedl, že byl u výslechu na policii více než 30krát. Neustále mu říkali, aby již nebojoval proti drogovým dealerům, a aby volil vládnoucí stranu a rovněž agitoval u mládeže, aby volila stranu Gruzínský sen. To se v Gruzii děje běžně. Osoby, které jsou propuštěny na amnestii nebo mají podmíněný trest či vroubek u policie, jsou policií přesvědčovány, aby volily Gruzínský sen, jinak je dostanou do vězení. Takto naléhali i na žalobce a vyhrožovali mu, že mu při přechodu hranic podstrčí drogy a obviní ho z pašování. Kamarádům z jeho ulice se stalo, že byli obviněni z přepadení, které nespáchali. Policie po nich chtěla, aby se přiznali k činům, které nespáchali. Tak to v Gruzii chodí. Žalobce rovněž uvedl, že po třech dnech, co opustil Gruzii, navštívila policie jeho matku s tím, že žalobce se má zúčastnit voleb. Dne 27. 12. 2020 pak volal žalobci neznámý muž a ptal se ho, jak dlouho se bude ještě schovávat. Žalobce se domnívá, že to byl někdo z těch, co ho pronásledují. Žalobce doplnil, že lékařské zprávy z Gruzie nemůže dostat, neboť je nechtějí vydat nikomu jinému, než jemu.
5. Žalobce dále uvedl, že podrobně popsal, jakým způsobem započalo jeho pronásledování a jaké hrozby se v případě návratu obává. Žalovaný pak jeho výpověď nijak nezpochybnil. Přesto zcela přehlíží její subjektivní aspekt a nehodnotí hrozbu vážné újmy, která žalobci v Gruzii hrozí. Ze skutečností uvedených žalobcem je přitom zřejmé, že Gruzii nelze v jeho případě považovat za bezpečnou zemi původu a jeho žádost tak měla být posouzena dle § 12-14 b) zákona o azylu a nikoliv podle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Žalobci by v případě návratu do země původu hrozilo nebezpečí přímo ze strany policejních orgánů. Tyto jej již několikrát zadrželi a bili. Dále mu vyhrožovali, že mu podstrčí drogy a bude mu tak hrozit 12 let vězení. Vážná újma by spočívala zejména v mučení, nelidském či ponižujícím zacházení nebo trestání. Žalobce je obětí pronásledování ze strany státních orgánů, a tudíž splňuje definici pronásledování dle § 2 odst. 6 zákona o azylu. V takovém případě pak není

nutné, aby žalobce vyhledal pomoc u jiných státních orgánů své země. Žalobce nemůže využít ochrany Gruzie před jejími státními složkami, tj. policií.

III. Vyjádření žalovaného

6. Dle vyjádření žalovaného ČR považuje Gruzii za bezpečnou zemi původu a žalobce se mohl se svými potížemi s policií obrátit na nadřízené instituce. Žalovaný pak považuje napadené rozhodnutí za přezkoumatelné, vycházející z dostatečně zjištěného stavu věci a navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, jež žalobce uplatnil v žalobě (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
8. Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů.
9. Napadené rozhodnutí je založeno na uplatnění § 16 odst. 2 a 3 zákona o azylu, podle nichž se jako zjevně nedůvodná zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a § 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
10. Východiska citovaného § 16 odst. 2 zákona o azylu spočívají na pojmu „bezpečná země původu“ vymezeném v § 2 odst. 1 písm. k) téhož zákona. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se za bezpečnou zemi původu považuje stát, jehož je cizinec státním občanem, (1) ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, (2) který jeho občané neopouští z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a, (3) který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a (4) který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.
11. Obecně se za „bezpečnou zemi původu“ považuje takový stát, jenž dodržuje mezinárodní závazky a v souladu s nimi nepodrobuje své občany takovému zacházení, jež by mohlo být v jiných státech považováno za relevantní pro udělení azylu. Evropská praxe pak presumuje, že občany pocházejících z bezpečných zemí původu nelze bez dalšího považovat za osoby vyžadující ochranu – specifickým prvkem uvedené praxe je tedy nezkoumání důvodů pro udělení azylu a doplňkové ochrany, ale toliko posouzení, zda daná země podmínky definice „bezpečné země původu“ splňuje. Na druhou stranu však není vyloučeno, aby v azylovém

řízení konkrétní osoba prokázala opak, tedy že v jejím případě ze strany domovského státu k porušování mezinárodních azylových zásad dochází.

12. Podle § 2 bodu 7 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, Česká republika považuje Gruzii za bezpečnou zemi původu, s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie.
13. Žalovaný byl proto v přezkoumávané věci pro závěr o zamítnutí žádosti žalobce s ohledem na její zjevnou nedůvodnost povinen dle § 16 odst. 2 zákona o azylu v zásadě toliko prokázat, že Gruzii lze považovat za bezpečnou zemi původu. Vzhledem k tomu, že však prováděcí vyhláška k zákonu uvedenou zemi výslovně zmiňuje ve svém § 2 bodu 7., byla jeho procesní situace o to jednodušší, že nemusel zkoumat naplnění jednotlivých znaků vymezených v § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, ale mohl rovnou přistoupit ke konstatování splnění podmínek bezpečnosti Gruzie, jako země původu. Žalovaný však přesto nad rámec své činnosti provedl i důkaz z materiálu Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu stav listopad 2020 a z ní ověřil, že situace v zemi žalobce nedoznala změn, jež by mohly svědčit o zhoršení situace jejích občanů ve vztahu k azylovému právu. Tím své povinnosti týkající se řádného zjištění skutkového stavu splnil, neboť žalobce není osobou, jež by pocházela z Abcházie nebo Jižní Osetie v Gruzii. Žalobce totiž pobýval ve vesnici Bzvani, která leží v regionu Imeretie. K námitce žalobce ohledně aktuálnosti podkladů rozhodnutí lze odkázat i na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 8. 8. 2017, č.j. 45 Az 21/2016-55 (publikováno pod č. 3714/2018 Sb. NSS) podle něhož zastaralost zpráv o zemi původu nelze posuzovat pouze na základě faktu od datu vydání takové zprávy. Zastaralá je pak taková zpráva, jež obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím využitím již nejsou aktuální, neboť situace popsaná ve zprávě se změnila. To se v posuzovaném případě nestalo a žalobce to ani netvrdil.
14. Jedinou otázkou tedy je, zda žalobce prokázal, že v jeho případě nelze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu. Soud v této souvislosti předně odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 – 41, rozsudek ze dne 26. 2. 2004, č. j. 5 Azs 50/2003 – 47, usnesení ze dne 11. 12. 2015, č. j. 5 Azs 134/2014 – 48, či rozsudek ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 Azs 214/2016 – 32), z níž vyplývá, že primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany v případě bezpečných zemí původu oproti jiným obdobným azylovým řízením je samotný žadatel o udělení mezinárodní ochrany. Břemeno tvrzení stíhá žadatele o udělení mezinárodní ochrany a správní orgán tedy nemá povinnost hodnotit v řízení jiné skutečnosti než ty, které uvádí žadatel, či za něj azylově relevantní důvody dokonce domýšlet. Jinými slovy, žadatel o mezinárodní ochranu přicházející z bezpečné země původu musí prokázat, že v jeho konkrétním případě tento stát za bezpečnou zemi původu považovat nelze, což v důsledku znamená, že musí prokázat, že mu hrozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení. V žádosti žalobce uvedl, že *do Gruzie se nemůže vrátit, neboť má problém s tím, že v Gruzii je hodně narkomanů a prodejců drog. Žalobce se s nimi hádá. Byl kvůli tomu i zadržen. Každý den se hádal a žalobce brali i na policejní stanici. Má i jizvu, jak jej policie zbila. Žalobci umřel nejlepší kamarád v 17 letech, protože bral drogy. Žalobce našel člověka, který mu prodával drogy a skoro jej zabil. Drogový dealer je spojený s hlavním šéfem policie v okresu, kde žalobce pobýval. Přišel za žalobcem. Žalobce zadrželi a během cesty jej zbili. Žalobce nebyl ani na výslechu, dovezli ho na policii, ale nebylo to oficiálně. Bylo to varování, aby s tím dál nic nedělal. K tomu došlo v roce 2014. Všechno začalo v roce 2014. Žalobce však ani po incidentu s policií ničeho nenechal a nadále pokračoval proti dealerům. Stále*

se s nimi pral. Pak začal cestovat do Turecka, ale stále bojoval proti drogovým dealerům. Když zjistili na hranici jeho identitu, tak mu sdělili, že nepřestane-li bojovat proti dealerům, tak mu na hranicích podstrčí drogy a obviní ho z jejich pašování do Turecka a za to ho mohou poslat až na 12 let do vězení. Žalobce dále uvedl, že v letech 2015-2019 pracoval v Turecku (neměl žádné povolení nebo vízum). V ČR byl asi na měsíčním pobytu v červenci až srpnu roku 2019. V Litvě pobýval v srpnu 2019 až květnu 2021, přičemž nejdříve tam i pracoval. V Polsku pak v květnu až srpnu 2021. V pohovoru pak žalobce uvedl, že při posledním překračování gruzínských hranic z Turecka do Gruzie jej při návratu odvezli na policejní oddělení v Gonjo, k nejvyššímu náčelníkovi. Jednalo se nejenom o drogové dealery, ale i o to, že při volbách je každý hlas důležitý. Za pár měsíců měly být volby a žalobce podporoval opozici, bývalého prezidenta Saakašviliho. Na policejní stanici žalobce požádali, aby přestal bojovat proti drogovým dealerům a také o to, aby při volbách volil současnou vládu a odešel tak od svého politického přesvědčení. Žalobci sdělili, že pokud je neposlechne, pak mu podstrčí drogy. Stalo se tak dne 22. 7. 2019 a žalobce hned druhý den přicestoval do Prahy. Měl strach, aby mu nic neudělali. Příbuzným žalobce podstrčili drogy a nyní sedí ve vězení. Žalobce měl strach, aby nebyl uvězněn. K dotazu správního orgánu žalobce uvedl, že nikdy nebyl z ničeho obviněn. Na výsleších byl kvůli rvačkám s dealery. Na policejní stanici byl více než 30krát. Za poslední měsíc a půl, než vycestoval do ČR, tak byl na výsleších 3krát. Nikdy však žalobce neobvinili. Pokud by proti žalobci něco měli, pak by jej nepustili přes hranici. Když žalobce odcestoval do ČR, tak telefonoval matce a už po třech dnech ho policisté hledali doma. Hledali jej proto, aby se zúčastnil voleb. Žalobce proto, aby se jich zbavil, tak na policejní stanici řekl, že bude podporovat vládnoucí stranu. Žalobce je ve vesnici vážený a co řekne, tak platí. Chtěli po něm, aby promluvil k mládeži, aby ve volbách podpořili vládnoucí stranu Gruzínský sen a hlasovali pro ni. Mysleli si, že ho matka ukrývá, neboť věděli, že není v Turecku, ale v ČR. Žalobce neví o tom, že by v Gruzii čelil trestnímu stíhání. Ve vesnici byla vážená celá jeho rodina. Žalobce navíc pomáhal všem, kdo pomoc potřebovali. Znali ho tam jako dobráka, žalobce nikdy nebyl závislý na narkotikách, je slušný člověk a slušně se choval. Opozici podporoval jenom tím, že ji volil, jinak nebyl politicky aktivní. K dotazu správního orgánu, z jakého důvodu žalobce na hranici zadrželi a jaký měli důvod se zaměřit přímo na něj, když nebyl politiky aktivní, uvedl, že byla předvolební kampaň, a tudíž potřebovali každého, aby přispěl k volbě vládnoucí strany. O žalobci věděli, že se pere, a proto jej chtěli postrašit vězením, aby jim pomohl. Žalobce dále uvedl, že se pral s mafiány, kteří byli spojeni s policií. Mafián chtěl, aby žalobce vystrašili, neboť se s ním pořád pral a nechtěl, aby rozšiřoval drogy v Gruzii. Policie žalobci vyhrožovala při každém zadržení ústně a to tak, že pokud nenechá dealery na pokoji, tak mu podstrčí drogy. Věděli, že se bojí uvěznění, ale ne smrti. Na policii byl také asi 5krát zbit. Poprvé jej zbili obuškem, podruhé pet lahví. Byli jej tak, aby nebylo vidět zranění navenek. V posledních třech případech zbití musel žalobce vyhledat lékařské ošetření. Utrpěl pohmožděniny, má jizvy. Žalobce byl jednou v nemocnici a dvakrát u obvodního lékaře (správní orgán stanovil lhůtu na doložení lékařských zpráv do 14. 9. 2021). Na jednání policie si žalobce nikde nestěžoval, neboť by to nemělo smysl. Rovněž uvedl, že nemá smysl řešit potíže přestěhováním v rámci země. Při vycestování žalobce žádné potíže neměl. Po vycestování měl jeden telefonát od někoho z kriminálních struktur, a to dne 27. 12. 2000. V případě návratu do Gruzie má strach, aby ho nezavřeli do vězení. V případě návratu do Gruzie bude nadále bojovat proti drogovým dealerům, nenechá toho. Obává se toho, že se bude opakovat situace z minula. Drogový dealer, se kterým měl žalobce potíže, měl přezdívku Baiana, přičemž působí v Kutaisi. Tento dealer byl spojen s Michaelem Abramaladzem, což je velitel celé policie Vanského okresu.

15. Soud k věci dále uvádí, že na základě informací sdělených ve správním řízení nelze dospět k závěru, že by žalobce byl pronásledován ve smyslu § 12 zákona o azyly, tj. byl

pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště. Žalobce nebyl politicky aktivní, a tudíž ani nepatřil k politicky exponovaným osobám. K tomu soud uvádí, že ze zprávy Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu ze dne 11. 11. 2020 neplyne, že by v Gruzii docházelo k pronásledování příznivců Saakašviliho. Jak plyne ze shora citované zprávy, tak v případě zneužití pravomoci státních orgánů, a tedy i policie se lze obrátit na státní zastupitelství, ombudsmana a řadu nevládních organizací. Ve zprávě je výslovně uvedeno, že případnou nečinností či zneužitím pravomoci státních orgánů se rovněž zabývá úřad ombudsmana, který velmi aktivně vystupuje za dodržování lidských práv a řada nevládních organizací, které poskytují efektivní pomoc v případech porušení práv jednotlivců. Žalobce si na postup policie nestěžoval, neboť by to dle něj nemělo smysl. Nelze tak dospět k závěru, že by mu shora uvedené orgány odmítli pomoc poskytnout. Soud rovněž k věci uvádí, že ani v ČR nemůže občan jednostranně brát spravedlnost do svých rukou a napadat a prát se s osobami, byť by se jednalo o drogové dealery. Rovněž má soud za to, že žalobce by mohl svou situaci vyřešit za pomoci institut vnitřního přesídlení do jiné části Gruzie, kde lze předpokládat, že by žádné potíže se zneužíváním pravomocí policie neměl. Soud ani nedospěl k závěr, že by žalobci měla být udělena doplňková ochrana dle § 14 a zákona o azylu. Podle § 14 a zákona o azylu *doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.* Podle odstavce 2 téhož ustanovení *za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.* Soud k věci uvádí, že žalobce nemůže napadat a prát se osobami, byť by se jednalo o drogové dealery. Postihovat drogovou kriminalitu je úkolem státních orgánů. Jednalo-li by se o zneužití pravomoci jednotlivých policistů, pak je potřeba obrátit se se stížností na příslušné státní orgány.

16. S ohledem na výše uvedené nelze dospět k závěru, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a nashromážděných informací. Stejně tak nelze dospět k závěru, že by správní orgán pochybil, když žádost žalobce zamítnul postupem dle § 16 odst. 2 zákona o azylu.

V. Závěr a náklady řízení

17. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

18. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, protože nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. června 2023

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce